

amikor teljes intenzitással
önfeledten lélegzik párzik
új létezésre készül

a világ
amikor a színek átlényegülnek
kobrabarna poétazöld
izzásfehér és túristakék
— a feketének mélysége van
és minden érintés elektromos

május
mostantól

csontmedréből kiforgatott csend
mely megtelik várakozással
vibráló örök elektromossággal
kékfüvek káprázatával
kőtenyérből fakadó víz sójával
egyetlen osztatlan üvöltéssel
HALÁL HALÁL HALÁL HALÁL émelyítő
robajló kiszikkadt agresszív
földgyék-mélyi pondrószagú HALÁL
öldöklő angyalként villogó lüktető
atonális HALÁL

(music-clip)

szférák feketezenéje
hangok bűnszövetkezete
ritmizált m a g á n y
gyorsul a szív, cserepes a száj
mint a szivárvány, begörbül a test
fémszálas vibrálás ott legbelül
felszakadó emberemlékű képzetek
püfölik a halántékdobot
közelebb a nyaki ütőérhez
a végleges buja hallgatáshoz
zene: szűzhártyák, bongók
dohhártyaszakasztó próféciák
más mérték szerint borul fel a Rend
éjszakák szorongás-tömbjeiből
más lépték farag legendát
aránytalanul arányos lesz minden
Gulliver Digitáliában

Ffffantasztikusss lehetőség egy fantasztikus este
önmagaddal aki kérdez válaszol is semmi trükk —————

ragadja meg a szerencsáját sohavisszanemtérőalkalom
fizessen be ötven dollárt az El Pocito-kápolna
húsvéti körmenetének költségeire s ön máris jelölt
minden esélye megvan hogy boldog résztvevője legyen
egy világraszóló televíziós aktusnak melynek során
kilencvenhatmillió adófizető néző szeme láttára
ismerheti meg önmagát leszámolhat múltjával ———
kimondhatja ami a szívet nyomja ne késlekedjen
a telepszichológia diadala ez a látvány önmagáért
beszél önnek csak meg kell szólalnia fantasztikus
a földiját május hatodikán Sigmund Freud úr
születésnapján osztjuk ki ünnepélyes keretek
között egy fantasztikus este és mindössze 50
dollár száz dollárnak ötven a fele egy meg a
jelszavunk

YOU ARE WHAT YOU IS

Mr. Big Money

honnan ez a szívöglesztő bájgúnár-vigyor
ez a szívárványos szürrealista bazsalymág
szabadalmaztatva tán ?
daily program egészséges életmód fiatalos
kondíció Hong Hong Duk a legdrágább kínai
vendéglőben a Broadway és a Columbus utca
sarkán utána szieszta a Rotary Clubban +
tejszínes torta sáfránnyal és badiánnal +
fogyókúra tenisz aztán az est ó mily ó m
ily csodás kalandok édes sora vár szabad
látványrablás beindul a libidó-gépezet —
angyalok szajhák éceszgéberék itt pénzért
mindent lehet

Nyomd a kuplungot fékezd a FART!

szeméremszemétdombok közt turkál a kéz
s a képzelet
innen csaknem elérhetők a bálványok
nyúlványai
Hollywood egy nagy színes kukagylár
itt a sarkon
tele-erotikus álmok söpörnek a
bulváron át

aztán lerészegedni az első éjszaka jogán le
a sárga földig a második és harmadik generációs
emigráns-öntudat gyökeréig és imádkozni
imádkozni a fajüldözők és drogárusok istenéhez
káromkodni és sírni mint a magányos kóborló
éhes állat aztán belezuhanni a neon-csapodár
hányadékfoltos éjszakába autósztrádán suhanó
egyszemű fekete macskával csattogó fapinával

és Botticellivel álmodni
 majd felébredni
 a lélek hajnali csöndjében fogat mosni
 tükörbe vicсорítani és lúgkövet inni
 eltökélten
 mint egy szabadságharcos
MINT EGY SZABADSÁGHARCOS!

„Üdvözlégy, fiam!
 Önként jöttél?”
 „Önként.”

Nem hiszünk a szemünknek
 itt van mindenki aki számít
 akire ODAÁT számítanak
 Fiala a hadszíntér s a lélek biztos kezű mérnöke
 és Zedlitz ki dilettáns nemkülönben
 eljött Nárcisz is mily öröm
 töredezett fehér mosolyával
 ide menekültek a *kutya-lét visszatérő rettenetei* elől
 a püspöklila égbolton megbúvó hold peremére
 kámforfák csillagtavak és elomló kőzet-osztyák közé
 az IMMATÉRIA bejáratlan ösvényeire
 az örök szüntelenségbe ahol minden álom
 csak CO-álom CO-álom CO-álom CO-álom
 és CO-ébredés
 hová nem érnek el külső térből szivárgó
 mutáns jelek s a légkör ionizált rétegének
 erősödése már műszerrel sem mérhető
 minnek is e z e n a röppályán
 nincs normál helyzet
 nincs rendELLENEs
 nincsenek kódolható viszonylatok

csak az örök szüntelenség hol a mindenható
 hatástalan

↓	↓	↓	↓	↓	↓
A <i>kiterjedés</i> isten attribútuma, vagyis					
isten kiterjedt dolog —————.					
↓	↓	↓	↓	↓	↓
A <i>csodatétel</i> is isten attribútuma, vagyis					
isten bölcs szemfényvesztő —————.					
↓	↓	↓	↓	↓	↓
A <i>halál</i> emberi attribútum, vagyis az ember					
mégis túljárt isten eszén, amikor csodával					
határos módon bízva létezése végtelen					
kiterjedésében, hagyta megalkotni önmagát.					

(lyric-clip)

mennyi kidobott sors
és mennyi indulat-töredék
lepergett tavaszok
bizsergő álmai mögé kerülve
szánalmas testcselek
könnyeken innen kudarcon túl
pár üdvösséges pillanatért
vajon megéri-e a hideg hűség
a sorsába temetett kéz
a konokul összeszorított száj
a föld körül üresen forgó
értelmes képeket látomássá
roncsoló vaktöltény-szemek
szenvtelenségünk álcái
megéri-e ha választás más
nem marad: egyetlen út egyetlen
utolsó utazás a lelkiismeretlenbe

Fantasztikus élmény sohavisszanemtérőalkalom
ragadja meg fizesse be s Ön máris jelölt!!!!
Összamerikai Kontinentális Pszicho-Kvíz
nem csalás nem ámitás igaz az állítás potom
ötven dollárért megismerheti végre önmagát
lesz itt minden földi jó lepényevés zsákbanfutás
szépségbanzáj és tréfás nemi vetélkedő ki tud
többet a genitáliákról táborozunk a Forever
ligetben „vétkezz velem szeretsz-e engem s ha
én szeretlek: vajon szeretlek-e?” ne késlekedjen
mi felfedjük igazi valóját

YOU ARE WHAT YOU IS

együtt utazunk tudatalattiján ez ám ez ám
az élvezet mi legmélyebb titkaihoz élvezet

////////////////////

Karnyújtásnyira az epilepsziás

VÁROS vastraverzek és felhőkarcolók közt
vonaglik ráng tehetlenül az est
semmi csendélet parabukolika ki lát itt
szöcskét szivárványt lemenő napot bármit
csak neon-hányinger és hasis-kegyelmű fehér
öntudatlan zuhanás

bérházak nyirkos homálya rácsos ablakok
È Pericoloso Sporgersi a mindennapok lőrései
utcák felvágott erei a kurvák vére
patakokban csípők zúzódása esztelen
öncsonkító rohanás
elhanyagolt szerettekért halottakért
bacilusos üdvökért együtt az árral

minden nap egy-egy túlélés-főpróba
szélütöttek áramütöttek tökkelütöttek
világmegváltók és vándorprédikátorok
ádáz gyülekezete vonul szorongva
aids-csókosan
vérében a lappangó halál ultraviola legyezőivel
vonul takonyzöld parkokon át éhesen
és magányosan végtelennek tetsző éjszakákon át
és ha megpihenhet valahol
mint lekopott futójú autógumi a roncstelepen
rongyaiba és jelentéktelenségébe burkolózva
gubbaszt a következő hajnalig
azután tovább tovább
nyugati part keleti part
közte a Nagy Bűdös Parttalanság
a Semmi Zöldövezetei elmenni visszajönni
között-lenni
egyre megy
bonyolult idegen szinte ellenséges ez a világ
„nem otthon, de nem is küzdőtér”

az a köpés ott
kinek a képén landol? ki kever patkánymérget
hamburgeredbe? melyik lázadás igazabb
a transzparens-pajzsok mögül előnyomuló
sikátorhősöké?
vagy ott belül
az idegek hálójában vergődő
kibukni képtelen őrlődés:
a néma lázadás?
a hold árnyékán növő r ö g e s z m e?

Idegeidben az epilepsziás város
az érző pályarendszerekben
a szívizomban és feltételes reflexeidben
a márványba kövült ujjak rajzolatában
a kifinomult létezés technikában
túlélés és vegetáció nemtelen elegyében
a gerincvelő receptoraiban hisztérikus
béke hisztérikus béke hisztérikus béke
hisztérikus ezredvégi béke hisztérikus
ezredvégi hisztérikus ezredvégi
b é k e

(silence-clip)

psszt
mi ez a földöntúli zaj
metróvonatok siklanak
a metáلكék tekintetben
lódobogás a középfülben
vakügetés halottkém-vágta
póznák pózok pozórök
maradnak el és egyre többen
egyre konokabb a csend
csak a suhanó fény-metszetek
merő látvány és memória
megszűnik a hangérzékelés
s ami a jelöletlen racionális
hallgatáson túl mégis megmarad:
az ütem és mozdulat replikája
a kihagyó lélegzet-metronóm
de mi ez a földöntúli zaj?

„mintha nagy könyveket lapoznának”

valami végleges készül
sorsok fordulnak egyetlen ujjszöndulatra
szél süvít át az éjszaka bordázatán
már együtt a gyülekezet
tanúságtevők és kiebrudalt félistenek
tört tükrök foncsorában tekergőző
kerubok sárkányfiak kentaúrok
kasztyukból kiteszított páriák
felhőrúzsos bohócfejek
sistergő fáklya-fejek
bukósisakos hulló-fejek
forgó antenna-fejek levágott fejek
anyaméhből kivetettek szétroncsolt fejek
————— Werkobjektek —————
kéngőz és forróvíz szelíd-őrült kreatúrai
engesztelő áldozatuk bemutatására
a nemtelen idő kristálytömbjein át
együtt a választékos társaság
hisz az egyszeri nagy lehetőség
az elégtétel éve ez

SOHAVISSZANEMTÉRŐALKALOMHALÁL

kimondani a végső ítéletet
bemutatni véghezvinni az *exorciát*

ÍME: az enyészet meztelensége
rítus
és hideg erőszak
pengék ezüstjén villan a hold
belehasít a ködbe
és felszakítja gyomrát
lehatol egészen a Központi Akaratig
érc-égbolt és rozsdá-tenger lüktető
tartományába: a tátongó mélymagas
szüntelenségbe a kocsonyás Semmibe
mégis közelebb
földhöz lélekhez iszonyúsághoz
az örök süntelenségbe hol ösztön
és tudás romlandó öröksége fészkel a
szerelem m a g z a t v i z é b e n
és „egy fényt, egy sugárt, egy képet
fest az igazság”
az elégtétel éje ez
bomló tények elévült törvények helyett
visszaültetni keserves trónjára
az ihletet

Légy üdvözölve, üdvözült!

Vendégmunkása az öröklétnek
HOMO VIATOR

kereső ember

hold árvája

nyugtalan lélek

kit egyszerre vonz bolygás
és vad mozdulatlanág
most itt állsz csupaszon némán
égi szakállal mint vak jós
és csontodra szárad a múlt
állsz csak és nem tudod már
a színek belőled törnek fel
a fényre az áradó májusvégi
csendbe légy üdvözölve

a megérkezés nem térérzés
a megérkezés nem MÁV-menetrend
nem gyerekszoba tengerszoros
emlékek kódén áttörő piros
templomtorony nem ölelő karok
telesírt zsebkendő ünnepi ebéd
nem olajág vagy csillag-talizmán
nem a megfelelő pillanat
szózat hírnév kitüntetés
nem lehet páncéling sem
k. o.-álom győztes stratégia
a megérkezés örökös készenlét

Isten hozott szél visz el
hold árvája lettél
felhőbölcsőben hiába ringatóztál
annyi kalandszerű loncsos éven át
túl sokat követeltél az idegeidtől
messzire repült frizzby-glóriád
megáll-e valaha valahol
vagy kering a steril
és öntudatlan

Semmiben tovább?

egyedül maradtál
kiterített testeddel végképp egyedül
itt nincs már más szenzor
csak a föld nyirkos tapintása
mint vizes faoszlopot a borostyán
átfonja testedet az édes rothadás
egyedül maradtál férfi-kölyök
szervetlen anyagként játszol a
gondolattal: osztódni volna jó

————— osztódni volna jó —————

MEGÉRTENI:

a csontra száradó bőrmaszok
és a márványporba kövült virág
találkozása

a 'Lét' áldozati asztalán
mégsem a véletlen műve
csupán örökkévalóság
megérteni és akár egy hosszú
hideglázás versben elmondani
miért feltételes érvényű minden
szó minden szenvedély és miért
hogy még a halál sem
értelmezhető egységesen
elmondani neked

mert te is itt vagy

TE

aki már sehol sem vagy.